

Sentencja

Artykuł 48 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. U. L 149, str. 2), w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem (WE) nr 631/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zobowiązuje właściwą instytucję ostatniego państwa członkowskiego, w którym zamieszkiwał pracownik będący obywatelem jednego z państw członkowskich, do uwzględnienia — przy obliczaniu emerytury tego pracownika, zamieszkałego w chwili ustalania prawa do emerytury w państwie trzecim — okresów przepracowanych w innym państwie członkowskim, na takich samych warunkach, jak gdyby pracownik ten nadal zamieszkiwał na terytorium Wspólnoty Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Celle) — Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG przeciwko Land Niedersachsen

(Sprawa C-346/06) (¹)

(Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Ograniczenia — Dyrektywa 96/71/WE — Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Ochrona socjalna pracowników)

(2008/C 128/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Celle

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Land Niedersachsen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Celle — Wykładnia art. 49 traktatu WE —

Przepis krajowy, zgodnie z którym przedsiębiorcy biorący udział w procedurze udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane mają zobowiązać się do poszanowania przepisów w zakresie minimalnej płacy przewidzianych w układach zbiorowych pracy w miejscu realizacji zamówienia oraz do kontroli nad poszanowaniem tych przepisów przez podwykonawców

Sentencja

Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, interpretowana w świetle art. 49 WE, sprzeciwia się, w sytuacji takiej, jaka wystąpiła w sprawie rozpatrywanej przez sąd krajowy, zastosowaniu podjętego przez władze państwa członkowskiego środka o charakterze ustawodawczym, nakładającego na instytucję zamawiającą obowiązek udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane tylko takim przedsiębiorstwom, które składając oferty zobowiążą się pisemnie do wypłaty swoim pracownikom z tytułu wykonanej pracy wynagrodzenia w wysokości odpowiadającej co najmniej wynagrodzeniu obowiązującemu zgodnie z układem zbiorowym pracy w miejscu realizacji zamówienia.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Austria) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH przeciwko Fernwärme Wien GmbH

(Sprawa C-393/06) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE — Podmiot zamawiający prowadzący działalność podlegającą częściowo zakresowi przedmiotowemu dyrektywy 2004/17/WE, a częściowo zakresowi dyrektywy 2004/18/WE — Podmiot prawa publicznego — Instytucja zamawiająca)

(2008/C 128/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Strona pozwana: Fernwärme Wien GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Wykładnia art. 2 ust. 1 i art. 3 dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134, str. 1) oraz wykładnia art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, str. 114) — Przetarg na instalację grzewczą — Instytucją zamawiającą jest kontrolowane przez miasto Wiedeń przedsiębiorstwo świadczące usługi publiczne (zaopatrzenie w ciepło) — Podmiot prawa publicznego — Ocena warunku konkurencji — Zastosowanie procedury udzielania zamówień na rynku europejskim również w przypadku działalności objętej konkurencją (w niniejszym przypadku instalacji chłodniczych) — Teoria infekcji — Brak subwencji krzyżowych

Sentencja

- 1) Podmiot zamawiający w rozumieniu dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ma obowiązek stosowania procedury określonej w tej dyrektywie wyłącznie w przypadku udzielania zamówień związanych z działalnością, którą podmiot ten prowadzi w sektorze lub sektorach, o których mowa w art. 3–7 tej dyrektywy.
- 2) Taki podmiot, jak Fernwärme Wien należy uznać za podmiot prawa publicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) akapit drugi dyrektywy 2004/17 i art. 1 ust. 9 akapit drugi dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi.
- 3) Zamówienia udzielane przez podmiot będący podmiotem prawa publicznego w rozumieniu dyrektyw 2004/17 i 2004/18, mające związek z wykonywaniem działalności tego podmiotu w sektorze lub sektorach określonych w art. 3–7 dyrektywy 2004/17, powinny podlegać procedurom przewidzianym w tej dyrektywie. Natomiast wszystkie inne zamówienia udzielane przez ten podmiot w związku z inną działalnością podlegają procedurom określonym w dyrektywie 2004/18. Każda z tych dwóch dyrektyw ma zastosowanie, bez rozróżnienia między działalnością prowadzoną przez ten podmiot w celu wypełnienia swojego zadania zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym oraz działalnością prowadzoną w warunkach konkurencji, nawet przy takim prowadzeniu księgowości, które ma na celu rozdział sektorów działalności tego podmiotu, aby uniknąć krzyżowego finansowania między tymi sektorami.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 10 kwietnia 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu
Niderlandów**

(Sprawa C-398/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Prawo pobytu osób nieaktywnych ekonomicznie oraz emerytów, będących obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Ekonomicznego — Ustawodawstwo krajowe i praktyka administracyjna stawiające wymóg posiadania własnych środków wystarczających przez okres pobytu przynajmniej jednego roku w przyjmującym państwie członkowskim)

(2008/C 128/15)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M Condou-Durande i R. Troosters, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (Przedstawiciele: G. Sevenster i D.J.M. de Grave, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: E. O'Neill, pełnomocnik i J. Stratford, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie przepisów wspólnotowych z zakresu prawa pobytu obywateli Unii — Ustawodawstwo krajowe i praktyka administracyjna stawiające wymóg posiadania odpowiednich własnych środków przez osoby nieaktywne ekonomicznie oraz emerytów dla uzyskania przez nich prawa pobytu

Sentencja

- 1) Utrzymując w mocy krajowe przepisy, według których osoby nieaktywne ekonomicznie oraz emeryci będący obywatelami Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego w celu uzyskania pozwolenia na pobyt muszą udowodnić, że posiadają trwałe środki utrzymania, Królestwo Niderlandów uchybiło ciążącym na nim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie, dyrektywy Rady 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu oraz dyrektywy Rady 90/365/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zakończyły działalność zawodową.
- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa koszty własne.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.